

РЕШЕНИЕ

№ 2004

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 14.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9986** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на И. Я. Р. срещу Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.195, ал.6 ЗУТ е наредено на В. М. Я., Й. Д. И., В. И. М., Я. Ц. Х., П. Ц. Х., В. Ц. Х., Б. Ц. Х., А. Ц. Х. и Ц. Д. Х. да премахнат строеж „Едноетажна жилищна сграда с пристройки и постройки на допълващото застрояване“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4356.234 по КККР на [населено място] с административен адрес [улица] като опасен за здравето и живота на собствениците, негоден за ползване, създаващ условия за възникване на пожар, вреден в санитарно-хигиенно отношение, който не може да се поправи и заздрави, с искане за отмяната ѝ като незаконосъобразна.

В жалбата, подадена чрез адв.Д. Д., се твърди, че сградата е единствено жилище на оспорващия и неговите роднини, че здравословното му състояние е влошено и не може да си осигури друг дом, а за издадената заповед не е бил уведомен. Въз основа на това се мотивира твърдение, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. В условията на евентуалност, предвид тежките нарушения, при които е издадена заповедта, се прави искане за обявяване нейната нищожност.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Д., която претендира присъждане на разноски по представен

списък.

Ответникът по оспорването, чрез юр.Г. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, поради отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 193, том XVIII, дело № 3608/1994г. собственици на място от 290 кв.м, съставляващо имот пл.№ 297, кв.2 по плана на м.“Л.“, [населено място], [улица], заедно с къща на един етаж, състояща се от една стая, кухня, хол, коридор и мазе, застроена на площ 50 кв.м, са И. М. И., С. М. Х. и И. Я. Р., действащ при сключване на сделката със съгласието на майка си В. М. Я..

Съгласно Удостоверение за наследници от 08.03.2021г. И. М. И. е починал на 01.08.2001г. е оставил за наследници Й. Д. И. /съпруга/ и В. И. М. /дъщеря/. С. М. Х. е починала на 09.01.2010г. и е оставила за наследници Ц. Д. Х. /съпруг/, Я. Ц. Х. /син/, П. Ц. Х. /дъщеря/, В. Ц. Х. /син/, Б. Ц. Х. /син/ и А. Ц. Х. /син/.

Макар този нотариален акт да е цитиран в оспорената заповед жалбоподателят не е посочен като неин адресат, съответно не се откриват доказателства да е уведомен за издаването ѝ.

С жалбата е представено копие на личната му карта, в която е вписан като постоянен адрес [населено място], [улица].

Въз основа на това съдът приема, че е сезиран с допустима жалба – подадена срещу подлежащ на обжалване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.214, т.2 ЗУТ, от лице – съсобственик на разпоредените за премахване обекти и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, доколкото ответникът не представя доказателства оспорената заповед да му е била връчена по надлежния ред.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, посочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.195, ал.6 ЗУТ, посочена като правно основание за издаване на оспорения акт кметът на общината издава заповед за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят.

Правомощията си по посочената разпоредба кметът на Столична община е предоставила на главния архитект на общината със Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г. /т.1.30 от нея/.

Оспорената заповед е издадена от главния архитект на СО, съответно от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа реквизитите по

чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимия специален закон не съдържа конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Заповедта е издадена при отсъствие на допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание. Обстоятелството, че жалбоподателят не е уведомен за издаването на оспорената заповед не представлява нарушение на процесуалните правила, което да повлияе върху законосъобразността на оспорения акт, а има отношение единствено към началния момент, от който започва да тече срокът за обжалването ѝ от него. Това, че не е посочен като собственик на имота и обектите в него в мотивната част на заповедта, също не представлява процесуално нарушение от категорията на съществени, тъй като с представения нотариален акт жалбоподателят доказва съсобствеността си, съответно допустимостта на жалбата, а от молба/жалба на л.85 е видно, че е уведомен за образуваното административно производство на 17.06.2021г., т.е. е разполагал с възможността да вземе участие в него и да изрази становище по събраните доказателства, съответно да представи такива или в заключение не е нарушено правото му на защита. На последно място, трайна е практиката на Върховния административен съд по въпроса, че дори жалбоподателят и адресат на оспорената заповед да не е надлежно уведомен за образуваното административно производство по издаване на заповедта по чл.195, ал.6 ЗУТ, то това нарушение не е съществено тъй като той разполага с възможността да релевира всички свои възражения и да представи относимите към спора доказателства в развитото се съдебно производство по оспорване на акта.

Освен общите правила, регламентирани в АПК е спазена и специалната процедура по издаване на заповеди от вида на процесната, регламентирана в чл.196 ЗУТ. Съгласно посочената разпоредба, състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл.195, ал.6 се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината. Комисията събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица. Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, заздравя или да бъде премахнат.

В конкретния случай производството е образувано във връзка с постъпил в Район „Л.“-СО сигнал от живущи в района с приложена към него подписка от 69 лица. В сигнала се твърди, че в имота на [улица] са се самонастанили повече от 20 лица, сред които и малолетни, които използват имота за живеене. Твърди се, че сградите са незаконно построени, че в имота няма тоалетна и течаща вода, електричество и канал.

В съответствие с изискването по чл.196, ал.1 ЗУТ назначената със заповед на кмета на района комисия е извършила проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол № 2/11.05.2021г. От фактическа страна е установено, че действащият подробен устройствен план /ПУП/ и неговото изменение /невлязло в сила към този момент/ не предвиждат запазване на съществуващите в имота постройки, за имота не е отреден самостоятелен УПИ, а е включен в друг такъв. Проверка на място е извършена на 23.04.2021г., в присъствието на В. М. Я. и Й. Д. И.. Установена е едноетажна сграда с идентификатор 68134.4356.234.1 с приблизителна застроена площ 50 кв.м, разположена по западната граница на имота. Сградата е изпълнена по монолитен начин, без стоманобетоннови елементи – зидани ивични основи, носещи тухлени стени, дървен гредоред, двускатна покривна конструкция с покритие от

керемиди. Към сградата са изпълнени две пристройки: към северната фасада – паянтова постройка с приблизителна площ от 30 кв.м и към източната фасада – монолитна пристройка с приблизителна площ от 15 кв.м, с тухлени стени и дървена покривна конструкция. При огледа е установено наличие на участъци с липсващи тухли и пукнатини по носещите стени; липса на керемиди, които са заменени с подръчни материали – балатум, дъски и др.; изгнили греди и хлътнали участъци по покривната конструкция.

Отделно от това са установени две пристройки на допълващото застрояване, първата от които е с идентификатор 68134.4356.234.2 с приблизителна застроена площ от 15 кв.м, разположена по северната граница на имота, изпълнена по монолитен начин без стоманобетонени елементи – зидани ивични основи, носещи тухлени стени, едноскатна дървена покривна конструкция с покритие от керемиди. Сградата е полуразрушена и е негодна за обитаване.

Втората постройка на допълващото застрояване е разположена по западната граница на имота, с приблизителна площ от 50 кв.м. Изпълнена е като паянтова, от подръчни материали, без ясно изразена носеща конструкция и начин на фундиране. Част от стените са тухлени, а останалата – дървена конструкция и дъсчени стени, едноскатен покрив, покрит с балатум, дъски и др.

В протокола е посочено, че сградите, описани в т.1 и т.3 /основната едноетажна постройка с пристройки и втората постройка от допълващото застрояване/ се ползват за жилищни нужди без да са запазени с ел.енергия и вода, липсва канализация като поради лошата им поддръжка същите са особено опасни в конструктивно отношение като застрашават живота на обитаващите ги лица, а липсата на питейна вода и канализация ги прави вредни в санитарно-хигиенно отношение.

Въз основа на така установеното комисията е взела решение описаните пристройки да се освидетелстват като опасни за здравето и живота на собствениците, негодни за ползване, създаващи условия за възникване на пожар, вредни в санитарно-хигиенно отношение, които не могат да се поправят и заздравят и не отговарят на нормите за проектиране в строителството и сигурност при експлоатация. Предложено е на ответника във връзка с това, да издаде заповед за тяхното премахване.

В хода на проверката заинтересованите лица – собствениците на имота, са поканени за изслушване като писмото е получено единствено от П. Ц. Х.. Писмата, адресирани до другите собственици са се върнали с отметка „непотърсена“ в известието за доставяне /доказателства на л.34 и сл./. На определената дата – 27.04.2021г., в районната администрация се е явила единствено В. М. Я.. От В. Я., Й. И. и П. Х., в районната администрация е входирано заявление /л.46/, че нямат никакви условия и средства да си оправят жилищата, живеят без ток и вода. Възражения срещу съставения протокол не са направени.

По делото са представени множество снимки /цветни и чернобели/ във връзка с освидетелстването на процесните пристройки, връчването на различни книжа по реда на § 4 ДР ЗУТ и изпълнението на заповедта – л.46 /гръб/, л.49, л.85 /гръб/, л.86 – 91, л.114 – 116, които потвърждават описаното в Протокол № 2/11.05.2021г. техническо състояние на процесните пристройки, а именно, че те са опасни за живота и здравето на обитателите им тъй като са застрашени от самосрутване поради некачествено изпълнение /без стоманобетонени елементи, видно от самите снимки/ и поради лоша поддръжка – липсващи тухли от стените и керемиди от покривните конструкции,

заменени с парчета балатум, дървени плоскости, найлон и пр. подръчни материали, които позволяват преминаване на дъждовни и снежни води и овлажняване на стените като по този начин компрометират и без това нестабилната конструкция на постройките, за което свидетелства хлътването на покривната конструкция в отделни участъци на жилищната сграда и пристройките към нея. Липсата на вода, ел.енергия и канализация, което обстоятелство не се оспорва от живущите там, потвърждава извода, че постройките са вредни в санитарно-хигиенно отношение и създават реална опасност от разпространение на болести, още повече, че в имота живеят малолетни лица и лица с влошено здравословно състояние.

При идентичност на описанието на процесните постройките, дадено в протокола по чл.196, ал.1 ЗУТ е издадена процесната заповед от ответника, с която той е утвърдил протокола на комисията и е наредил премахването им. С оглед установеното по-горе съдът намира, че заповедта е съответна на материалния закон. Жалбоподателят по същество не оспорва констатациите на административния орган, оспорването му се свежда до твърдението, че това за него е единствено жилище. Съгласно принципа за съразмерност, регламентиран в чл.6, ал.2 АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая с оспорената заповед се постига тази цел – недопускане съществуването на строежи, застрашаващи сигурността и здравето на хората, нарушаващи изискванията за хигиена и естетика, като актът не надхвърля най-необходимото за постигането на тази цел. За пълнота следва да се посочи, че в случая не става въпрос за несъразмерна намеса в личния и семейния живот, както твърди оспорващият, а са предприети действия по обезпечаване сигурността и здравето на обитателите на посочените постройките, опасни от саморазрушаване и вредни в хигиенно отношение.

С оглед изложеното съдът намира оспорения акт за законосъобразен като постановен при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Неоснователно с оглед това е и отправеното евентуално искане за обявяване нищожност на оспорената заповед поради особено тежки нарушения на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта му.

По изложените съображения следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено на 100 лева, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Я. Р. срещу Заповед № РА-20-15/03.05.2022г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА И. Я. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на

чл.137 АПК.

Съдия: